

K J S

King James bibeln på svenska
[Nehemiah]

Juli 2023

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Nehemiahs, Hachaliahs sons, ord. Och det inträffade under månaden Chisleu, i det tjugonde året, medan jag var i palatset Shushan,

2 Att Hanani, en av mina bröder, kom, han och *vissa* män av Judah; och jag frågade dem angående de judar som hade flytt, som återstod utav fångenskapen, och angående Jerusalem.

3 Och de sade till mig, Den kvarleva som finns kvar utav fångenskapen där i provinsen *befinner sig* i stort lidande och *i stor* smälek:

Jerusalems mur *är* också nedbruten, och dess portar är uppbrända i eld.

4 Och det inträffade, när jag hörde dessa ord, att jag satte mig ner och grät, och sörjde *under ett visst antal* dagar, och fastade, och bad inför himlens Gud,

5 Och sade, Jag bönfaller dig, O HERRE himlens Gud, *du* den store och fruktansvärde Gud, som håller fast vid förbund och barmhärtighet åt dem som älskar honom och ger akt på hans bud:

6 Låt nu ditt öra vara lyhört, och dina ögon öppna, att du må höra din tjänares bön, som jag nu ber inför dig, dag och natt, för dina tjänare Israels barn, och bekänner Israels barns synder, som vi har syndat mot dig: både jag och min faders hus har syndat.

7 Vi har handlat mycket fördärligt mot dig, och har inte hållit fast vid

buden, inte heller stadgarna, eller domarna, vilka du befallde din tjänare Mose.

8 Kom ihåg, jag ber dig, det ordet som du befallde din tjänare Mose, sägande, *Om* ni ska överträda, *då* kommer jag förströ er bland nationerna:

9 Men *om* ni ska vända till mig, och hålla fast vid mina bud, och göra *efter* dem; om än *då somliga* av er vore fördrivna till den yttersta delen av himlen, kommer jag *ändock* församla dem därifrån, och kommer hämta dem till den plats som jag har utvalt att där placera mitt namn.

10 Dessa *är* nu dina tjänare och ditt folk, som du har återlöst genom din stora makt, och med din starka hand.

11 O Herre, jag bönfaller dig, låt nu ditt öra vara lyhört till din tjänares bön, och till dina tjänares bön, som åtrår att frukta ditt namn: och låt din tjänare denna dag, jag ber dig, ha framgång, och bevilja honom barmhärtighet i denne mans åsyn. Ty jag var kungens munskänk.

Kapitel 2

1 Och det inträffade under månaden Nisan, i kung Artaxerxes tjugonde år, *att* vin *stod framdukat* inför honom: och jag tog upp vinet, och gav *det* åt kungen. Jag hade nu inte *tidigare* varit sorgsen i hans närvaro.

2 Därför sade kungen till mig, Varför *är* ditt ansikte *så* sorgset, då du inte *är* sjuk? Detta *kan* inte vara

något *annat* än hjärtesorg. Då blev jag mycket mycket rädd,
3 Och sade till kungen, Låt kungen leva för evigt: varför skulle inte mitt ansikte vara sorgset, när den staden, platsen för mina fäders gravar, *ligger* ödelagd, och dess portar är förtärda av eld?
4 Då sade kungen till mig, Vad ber du *då* om? Så jag bad till himlens Gud.
5 Och jag sade till kungen, Om det behagar kungen, och om din tjänare har funnit favör i din åsyn, att du skulle sända mig till Judah, till mina fäders gravars stad, att jag må bygga upp den.
6 Och kungen sade till mig (drottningen också sittande vid honom,) För hur lång *tid* kommer din resa vara? Och när kommer du komma tillbaka? Så det behagade kungen att sända mig; och jag bestämde en tid *med* honom.
7 Därtill sade jag till kungen, Om det behagar kungen, låt brev bli givna mig till ståthållarna bortom floden, att de må föra mig över tills jag kommer in till Judah;
8 Och ett brev åt Asaf, uppsyningsmannen över den kungliga skogsparken, att han må ge mig virke till att göra bjälkar för palatsets portar som *hör* till huset, och för stadsmuren, och för det hus som jag skall träda in till. Och kungen beviljade mig *detta*, enligt min Guds goda hand över mig.
9 Sedan kom jag till ståthållarna bortom floden, och gav dem kungens

brev. Nu hade kungen sänt med mig befälhavare över hären och ryttare.
10 När horoniten Sanballat, och tjänaren Tobiah, den ammoniten, hörde *om detta*, grämde det dem väldigt att det hade kommit en man sökande Israels barns välgång.
11 Så jag kom till Jerusalem, och var där *i* tre dagar.
12 Och jag steg upp om natten, jag och några få män med mig; inte heller berättade jag för *någon* man vad min Gud hade lagt i mitt hjärta att göra i Jerusalem: ej heller *fanns det något* djur med mig, förutom det djuret som jag red på.
13 Och jag gick ut om natten genom Dalporten, ja inför Drakkällan, och till Dyngporten, och besåg Jerusalems murar, som var nedbrutna, och dess portar var förtärda av eld.
14 Sedan gick jag vidare till Källporten, och till Konungsdammen: men *där fanns* ingen plats för djuret *som var* under mig att passera.
15 Sedan gick jag upp längs bäcken, och besåg muren, och vände tillbaka, och gick in genom Dalporten, och återvände *så*.
16 Och styresmännen visste inte vart jag gick, eller vad jag gjorde; inte heller hade jag ännu berättat *det* för judarna, eller för prästerna, eller för ädlingarna, eller för styresmännen, eller för de övriga som utförde arbetet.
17 Då sade jag till dem, Ni ser det elände som vi *är* i, hur Jerusalem

ligger ödelagt, och *att* dess portar är uppbrända i eld: kom, och låt oss bygga upp Jerusalems mur, att vi inte längre ska vara till smälek.

18 Sedan berättade jag för dem om min Guds hand som var god över mig; och också kungens ord som han hade talat till mig. Och de sade, Låt oss stå upp och bygga. Så de styrkte sina händer för *detta* goda verk.

19 Men när horoniten Sanballat, och tjänaren Tobiah, den ammoniten, och araben Geshem, hörde *detta*, hånskrattade de åt oss, och föraktade oss, och sade, Vad är detta för ett ting som ni gör? Skall ni göra uppror mot kungen?

20 Då svarade jag dem, och sade till dem, Himlens Gud, han kommer låta oss ha framgång; därför kommer vi, hans tjänare, stå upp och bygga: men ni har ingen del, eller rätt, eller åminnelse, i Jerusalem.

Kapitel 3

1 Sedan stod översteprästen Eliashib upp med sina bröder, prästerna, och de byggde Fårporten; de helgade den, och satte in dess dörrar; ända till Meahtornet helgade de den, till Hananeeltornet.

2 Och därbredvid honom byggde Jerikos män. Och därbredvid dem byggde Zackur, Imris son.

3 Men Fiskporten byggde Hassenaahs söner, vilka *också* lade dess bjälkar, och satte in dess dörrar, dess lås, och dess bommar.

4 Och därbredvid dem reparerade Meremoth, Urijahs son, Kozs son.

Och därbredvid dem reparerade Meshullam, Berechiahs son, Meshezabeels son. Och därbredvid dem reparerade Zadok, Baanas son.

5 Och därbredvid dem reparerade tekoiterna; men deras ädlingar satte inte sina nackar till sin Herres arbete.

6 Därtill reparerade Jehoiada, Paseahs son, den gamla porten, samt Meshullam, Besodeiahs son; de lade dess bjälkar, och satte in dess dörrar, och dess lås, och dess bommar.

7 Och därbredvid dem reparerade gibeoniten Melatiah, och meronothiten Jadon, Gibeons män, och Mizpahs *män*, till tronen tillhörande ståthållaren på denna sidan floden.

8 Därbredvid honom reparerade Uzziel, Harhaihs son, *en* av guldsmederna. Därbredvid honom reparerade också Hananiah, sonen till *en av* apotekarna, och förstärkte Jerusalem till Breda muren.

9 Och därbredvid dem reparerade Refaiah, Hurs son, styresmannen över halva delen av Jerusalem.

10 Och därbredvid dem reparerade Jedaiah, Harumaf, ja mittemot sitt *eget* hus. Och därbredvid honom reparerade Hattush, Hashabniahs son.

11 Malchijah, Harims son, och Hashub, Pahath-Moabs son, reparerade det andra stycket, och Ugnstornet.

12 Och därbredvid honom reparerade Shallum, Halohehs son,

styresmannen över *den andra* halva delen av Jerusalem, han och hans döttrar.

13 Dalporten reparerade Hanun, och Zanoahs invånare; de byggde den, och satte in dess dörrar, dess lås, och dess bommar, och ettusen alnar på muren till Dyngporten.

14 Men Dyngporten reparerade Malchiah, Rechabs son, styresmannen över Beth-Hackerems område; han byggde den, och satte in dess dörrar, dess lås, och dess bommar.

15 Men Källporten reparerade Shallun, Kol-Hozehs son, styresmannen över Mizpahs område; han byggde den, och övertäckte den, och satte in dess dörrar, dess lås, och dess bommar, och Siloahdammens mur vid den kungliga trädgården, och till de trappor som leder ner ifrån Davids stad.

16 Efter honom reparerade Nehemiah, Azbuks son, styresmannen över halva Beth-Zurs område, till *den platsen* mittemot Davids gravar, och till den dammen som blev gjord, och till De mäktigas hus.

17 Efter honom reparerade leviterna, Rehum, Banis son. Därbredvid honom reparerade Hashabiah, styresmannen över halva Keilahs område, i sin del.

18 Efter honom reparerade deras bröder, Bavai, Henadads son, styresmannen över *den andra* hälften av Keilahs område.

19 Och därbredvid honom

reparerade Ezer, Jeshuas son, Mizpahs styresman, ett annat stycke mittemot uppgången till

vapenförrådet vid *murens* svängning.

20 Efter honom reparerade Baruch, Zabbais son, ivrigt *på* det andra stycket, från *murens* svängning till dörren till översteprästen Eliashibs hus.

21 Efter honom reparerade Meremoth, Urijahs son, Kozs son, ett annat stycke, från dörren till Eliashibs hus ända till slutet av Eliashibs hus.

22 Och efter honom reparerade prästerna, de slättens män.

23 Efter honom reparerade Benjamin och Hashub mittemot deras *eget* hus. Efter honom reparerade Azariah, Maaseiahs son, Ananiahs son, utmed sitt *eget* hus.

24 Efter honom reparerade Binnui, Henadads son, ett annat stycke, från Azariah's hus till *murens* svängning, ända till hörnet.

25 Palal, Uzais son, mittemot *murens* svängning, och det torn som skjuter ut från kungens höghus, som *låg* vid fängelsegården. Efter honom Pedaiiah, Paroshs son.

26 Därtill bodde nethinimiterna på Ofel, till *platsen* mittemot Vattenporten österut, och tornet som skjuter ut.

27 Efter dem reparerade tekoiterna ett annat stycke, mittemot det stora tornet som skjuter ut, ända till Ofelmuren.

28 Från ovanför Hästporten reparerade prästerna, var och en *mitt*

emot sitt *eget* hus.

29 Efter dem reparerade Zadok, Immers son, mittemot sitt *eget* hus. Efter honom reparerade också Shemaiah, Shechaniahs son, Östra portens vakt.

30 Efter honom reparerade Hananiah, Shelemiahs son, och Hanun, Zalafs sjätte son, ett annat stycke. Efter honom reparerade Meshullam, Berechiah's son, mittemot sin *egen* kammare.

31 Efter honom reparerade Malchiah, guldsmedens son, till nethinimiternas plats, och köpmännens *plats* , mittemot Mifkads port, och till hörnets uppgång.

32 Och mellan hörnets uppgång till Fårporten reparerade guldsmederna och köpmännen.

Kapitel 4

1 Men det inträffade, att när Sanballat hörde att vi byggde upp muren, blev han vred, och mycket rasande, och hånade judarna.

2 Och han talade inför sina bröder och Samariens härstyrka, och sade, Vad gör dessa ynkliga judar? Skall de befästa sig? Skall de offra? Skall de slutföra *detta* på en *enda* dag? Skall de återuppliva stenarna ur skräphögarna som är förbrända?

3 Nu *var* ammoniten Tobiah vid honom, och han sade, Ja det som de bygger, ifall en räv går upp *där* , ja *då* skall han riva ner deras stenmur.

4 Hör, O vår Gud; ty vi är föraktade: och vänd *du* deras smälek över deras eget huvud, och överlämna dem till *att bli* ett byte i fångenskapens land:

5 Och täck inte över deras missgärning, och låt inte deras synd raderas ut ifrån dig: ty de har provocerat *dig* till vrede inför byggarna.

6 Så byggde vi muren; och hela muren sammanfogades till sin halva *höjd* : ty folket hade ett sinne att arbeta.

7 Men det inträffade, när Sanballat, och Tobiah, och araberna, och ammoniterna, och ashdoditerna, hörde att Jerusalems murar var uppförda, *och* att rämnorna började att täppas igen, *att* de då blev mycket vreda,

8 Och gaddade ihop sig allesammans att komma *och* att strida mot Jerusalem, och att hindra detta.

9 Dock bad vi vår bön till vår Gud, och satte ut en vaktstyrka mot dem dag och natt, på grund av dem.

10 Och Judah sade, Deras styrka som bär på bördor har gett vika, och *det finns ännu* mycket skräp *kvar* ; så att vi inte förmår att bygga *klart* muren.

11 Och våra motståndare sade, De skall inte veta, inte heller uppfatta, förrän vi kommer in mitt ibland dem, och dräper dem, och får arbetet att upphöra.

12 Och det inträffade, att när judarna som bodde vid dem kom, sade de till oss tio gånger, Från alla platser varifrån ni skall återvända till oss

kommer de vara på er.

13 Därför satte jag ut *folk* på de lägre ställena bakom muren, *och* på de högre ställena, ja jag satte ut folket efter sina familjer med sina svärd, sina spjut, och sina bågar.

14 Och jag betraktade, och stod upp, och sade till ädlingarna, och till styresmännen, och till resten av folket, Var ni inte rädda för dem: kom ihåg Herren, *som är* stor och förskräcklig, och strid för era bröder, era söner, och era döttrar, era hustrur, och era hus.

15 Och det inträffade, när våra fiender hörde att vi hade fått veta det, och *att* Gud hade gjort deras rådslut om intet, att vi allesammans återvände till muren, var och en till sitt arbete.

16 Och det inträffade från den tiden *och* framåt, *att* hälften av mina tjänare arbetade med arbetet, och den andra hälften av dem höll både *i* spjuten, sköldarna, och bågarna, och bröstplåtarna; och styresmännen *stod* bakom hela Judah hus.

17 De som byggde på muren, och de som bar på bördor, tillsammans med de som lastade på, *var och en* arbetade med arbetet med den ena av sina händer, och med den andra *handen* höll *de i* ett vapen.

18 Ty byggarna, hade var och en sitt svärd bundet vid sin höft, och byggde *så*. Och han som blåste i basunen *var* vid mig.

19 Och jag sade till ädlingarna, och till styresmännen, och till resten av folket, Arbetet *är* stort och

omfattande, och vi är separerade över muren, den ene långt ifrån den andre.

20 *Därför*, på den platsen där ni ska höra basunljudet, församla ni er dit till oss: vår Gud skall strida för oss. 21 Så vi arbetade med arbetet: och hälften av dem höll *i* spjuten från morgonrodnadens uppgång tills stjärnorna visade sig.

22 Likaså sade jag vid samma tid till folket, Låt var och en med sin tjänare övernatta inne i Jerusalem, att de må vara en vaktstyrka åt oss under natten, och arbeta på dagen.

23 Så varken jag, eller mina bröder, eller mina tjänare, eller de vaktstyrkans män som följde mig, ingen av oss tog av sig sina kläder, *förutom när* var och en tog av sig dem för *att* tvätta *dem*.

Kapitel 5

1 Och det uppstod ett stort rop av folket och av deras hustrur mot deras bröder judarna.

2 Ty det fanns *de* som sade, Vi, våra söner, och våra döttrar, *är* många: låt oss därför hämta säd *åt dem*, att vi må äta, och *kunna* leva.

3 Det fanns också *somliga* som sade, Vi har pantsatt våra marker, vingårdar, och hus, att vi skulle kunna köpa säd, på grund av hungersnöden.

4 Det fanns också *de* som sade, Vi har lånat pengar åt kungens tribut, *och det på* våra marker och

vingårdar.

5 Ändå *är* nu vårt kött som våra bröders kött, våra barn såsom deras barn: och, se, vi för våra söner och våra döttrar till slaveri, till att bli slavar, och *somliga* av våra döttrar har *redan* blivit förda till slaveri: inte heller *står det* i vår makt *att återlösa dem*; ty andra män innehar våra marker och vingårdar.

6 Och jag blev mycket vred när jag hörde deras rop och dessa ord.

7 Då rådgjorde jag med mig själv, och jag tillrättavisade ädlingarna, och styresmännen, och sade till dem, Ni bedriver ocker, var och en mot sin broder. Och jag ställde en stor församling mot dem.

8 Och jag sade till dem, Vi har efter vår förmåga återlöst våra bröder judarna, som såldes åt hedningarna; och skall ni då sälja era bröder? Eller skall de säljas till oss? Då teg de, och fann inte något *att svara*.

9 Jag sade också, Det som ni gör *är* inte gott: borde ni inte vandra i vår Guds fruktan med anledning av våra fiender hedningarnas smälek?

10 Också jag, *och* mina bröder, och mina tjänare skulle kunna utkräva pengar och säd av dem: *men* jag ber er, låt oss sluta med detta ockrande.

11 Ge *nu* tillbaka, jag ber er, åt dem, ja denna dag, deras marker, deras vingårdar, deras olivgårdar, och deras hus, också den *hundredelen* av pengarna, och av säden, vinet, och oljan, som ni utkräver av dem.

12 Då sade de, Vi skall ge tillbaka *det*, och kommer inte kräva något av

dem; vi skall så göra *precis* som du säger. Sedan kallade jag prästerna, och tog en ed av dem, att de skulle göra enligt detta löfte.

13 Jag skakade också mitt sköte, och sade, Så må Gud skaka ut var man från hans hus, och från hans arbete, som inte genomför detta löfte, ja låt honom så skakas ut, och tömmas *på allt*. Och hela församlingen sade, Amen, och prisade HERREN. Och folket gjorde enligt detta löfte.

14 Därtill, från den tid då jag tillsattes att vara deras ståthållare i Judah land, från det tjugonde året ända till kung Artaxerxes trettioandra år, *det vill säga*, tolv år, har jag och mina bröder inte ätit av det ståthållarens bröd.

15 Men de tidigare ståthållarna som *hade varit* före mig var klandervärda mot folket, och hade tagit bröd och vin av dem, förutom fyrtio siklar silver; ja, till och med deras tjänare härskade över folket: men så gjorde inte jag, på grund av Gudsfruktan.

16 Ja, jag fortsatte också med arbetet på denna mur, inte heller köpte vi någon mark: och alla mina tjänare *var* samlade där för arbetet.

17 Därtill *var det där* vid mitt bord 150 av judarna och styresmännen, förutom de som kom till oss ifrån de hedningar som *finns* omkring oss.

18 *Det* som nu tillreddes *åt mig* dagligen *var* en oxe *och* sex utvalda får; också fåglar tillreddes åt mig, och var tionde dag förråd av alla slags vin: trots allt detta krävde jag inte ut det ståthållarens bröd, ty detta

trälarbete låg tungt över detta folk.
19 Tänk på mig, min Gud, till gott, i
enlighet med allt som jag har gjort
för detta folk.

Kapitel 6

1 Nu inträffade det, när Sanballat,
och Tobiah, och araben Geshem, och
resten av våra fiender, hörde att jag
hade byggt upp muren, och *att* det
inte fanns någon rämna kvar i den;
(även om jag vid den tiden *ännu* inte
hade satt in dörrarna i portarna;)

2 Att Sanballat och Geshem sände
till mig, sägande, Kom, låt oss
träffas tillsammans i *en utav* byarna
på Onos slätt. Men de hade för
avsikt att göra ont mot mig.

3 Och jag sände budbärare till dem,
sägande, Jag håller på med ett stort
arbete, så att jag inte kan komma ner
dit: varför skulle arbetet *behöva* höra
upp, medan jag lämnar det, och
kommer ner till er?

4 Ändå sände de till mig fyra gånger
på samma vis; och jag svarade dem
också på samma vis.

5 Då sände Sanballat sin tjänare till
mig på samma vis *för* femte gången
med ett öppet brev i sin hand;

6 Däri *var* skrivet, Det har
rapporterats bland hedningarna, och
Gashmu säger *det*, *att* du och judarna
tänker göra uppror: av vilken
anledning du *också* bygger muren,
att du må vara deras kung, enligt
dessa ord.

7 Och du har också tillsatt profeter

att predika om dig i Jerusalem,
sägande, *Det finns* en kung i Judah:
och nu skall det *också* bli rapporterat
till kungen enligt dessa ord. Kom nu
därför, och låt oss rådgöra
tillsammans.

8 Då sände jag till honom, sägande,
Inga sådana ting som du säger har
skett, utan du hittar på dem ur ditt
eget hjärta.

9 Ty de alla gjorde oss rädda,
sägande, Deras händer skall
försvagas från arbetet, att det inte
blir utfört. Därför nu, *O Gud*, styrk
du mina händer.

10 Efteråt kom jag till Shemaiahs
hus, Delaiahs son, Mehetabeels son,
som *var* instängd; och han sade, Låt
oss träffas i Guds hus, inne i templet,
och låt oss stänga igen templets
dörrar: ty de kommer komma för att
dräpa dig; ja, om natten kommer de
komma för att dräpa dig.

11 Och jag sade, Borde en sådan
man som jag fly? Och vem *skulle*
göra så, att, *varande* som jag är,
skulle gå in till templet för att rädda
sitt *eget* liv? Jag kommer inte gå in
dit.

12 Och, se, jag insåg att Gud inte
hade sänt honom; utan att han
uttalade denna profetia emot mig: ty
Tobiah och Sanballat hade lejt
honom.

13 Och därför *blev* han lejd, att jag
skulle bli rädd, och göra så, och
synda, och *att* de skulle ha *sak mot*
mig till *att sprida* ett ont rykte, att de
skulle smäda mig.

14 Min Gud, tänk du på Tobiah och

Sanballat efter dessa deras gärningar, och på profetissan Noadiah, och resten av profeterna, som skulle injaga fruktan i mig.

15 Så muren färdigställdes på den tjugofemte *dagen* i *månaden* Elul, på femtiotvå dagar.

16 Och det inträffade, att när alla våra fiender hörde *därom*, och alla hedningar som *var* runt omkring oss såg *dessa ting*, blev de väldigt nedslagna i sina egna ögon: ty de insåg att detta arbete utfördes av vår Gud.

17 Därtill, i de dagarna sände Judah ädlingar många brev till Tobiah, och Tobiahs *brev* kom till dem.

18 Ty *det fanns* många i Judah som svurit sig till honom, eftersom han *var* svärson till Shechaniah, Arahs son; och hans son Johanan hade tagit dottern till Meshullam, Berechiahs son.

19 De rapporterade också *om* hans goda gärningar inför mig, och yttrade mina ord till honom. *Och* Tobiah sände brev för att skrämma mig.

Kapitel 7

1 Nu inträffade det, när muren var byggd, och jag hade satt in dörrarna, och dörrvakterna och sångarna och leviterna var tillsatta,

2 Att jag gav min bror Hanani, och Hananiah, palatsets styresman, befälet över Jerusalem: ty han *var* en pålitlig man, och fruktade Gud mer

än många *andra*.

3 Och jag sade till dem, Låt inte Jerusalems portar öppnas förrän solen är het; och medan de står invid, låt dem stänga dörrarna, och bomma *dem*: och tillsätt vaktstyrkor utav Jerusalems invånare, var och en i sin vaktstyrka, och var och en *att vakta* mittemot sitt hus.

4 Nu *var* staden rymlig och stor: men folket därinne *var* få, och husen *var* inte uppbyggda.

5 Och min Gud lade *det* i mitt hjärta att församla ädlingarna, och styresmännen, och folket, att de skulle upptecknas i släktregister. Och jag fann en släktförteckning över dem som drog upp först, och fann *det* skrivet däri,

6 Dessa *är* provinsens barn, som drog upp ur fångenskapen, av de som hade blivit bortförda, vilka Babylons kung Nebuchadnezzar hade fört iväg, och *som* kom tillbaka till Jerusalem och till Judah, var och en till sin stad;

7 Vilka kom med Zerubbabel, Jeshua, Nehemiah, Azariah, Raamiah, Nahamani, Mordekai, Bilshan, Mispereth, Bigvai, Nehum, Baanah. Antalet, *säger jag*, av Israels folk män, *var nu som följer*;

8 Paroshs barn, 2 172.

9 Shefatiahs barn, 372.

10 Arahs barn, 652.

11 Pahath-Moabs barn, av Jeshuas och Joabs barn, 2 818.

12 Elams barn, 1 254.

13 Zattus barn, 845.

14 Zakkais barn, 760.

- 15 Binnuis barn, 648.
- 16 Bebais barn, 628.
- 17 Azgads barn, 2 322.
- 18 Adonikams barn, 667.
- 19 Bigvais barn, 2 067.
- 20 Adins barn, 655.
- 21 Aters barn av Hezekiah, 98.
- 22 Hashums barn, 328.
- 23 Bezais barn, 324.
- 24 Harifs barn, 112.
- 25 Gibeons barn, 95.
- 26 Bethlehems och Netofahs män, 188.
- 27 Anathoths män, 128.
- 28 Beth-Azmaveths män, 42.
- 29 Kirjath-Jearims, Chefirahs, och Beeroths män, 743.
- 30 Ramahs och Gebas män, 621.
- 31 Michmas män, 122.
- 32 Bethels och Ais män, 123.
- 33 Det andra Nebos män, 52.
- 34 Den andre Elams barn, 1 254.
- 35 Harims barn, 320.
- 36 Jerikos barn, 345.
- 37 Lods, Hadids, och Onos barn, 721.
- 38 Senaahs barn, 3 930.
- 39 Prästerna: Jedaiahs barn, av Jeshuas hus, 973.
- 40 Immers barn, 1 052.
- 41 Pashurs barn, 1 247.
- 42 Harims barn, 1 017.
- 43 Leviterna: Jeshuas barn, av Kadmiel, *och* av Hodevahs barn, 74.
- 44 Sångarna: Asafs barn, 148.
- 45 Dörrvaktarna: Shallums barn, Aters barn, Talmoms barn, Akkubs barn, Hatitas barn, Shobais barn, 138.
- 46 Nethinimiterna: Zihahs barn, Hashufas barn, Tabbaoths barn, 47 Keros barn, Sias barn, Padons barn,
- 48 Lebanas barn, Hagabas barn, Shalmahs barn,
- 49 Hanans barn, Giddels barn, Gahars barn,
- 50 Reaiahs barn, Rezins barn, Nekodas barn,
- 51 Gazzams barn, Uzzas barn, Paseahs barn,
- 52 Besais barn, Meunims barn, Nefishesims barn,
- 53 Bakbuks barn, Hakufas barn, Harhurs barn,
- 54 Bazliths barn, Mehidas barn, Harshas barn,
- 55 Barkos barn, Siseras barn, Tamahs barn,
- 56 Neziahs barn, Hatifas barn.
- 57 Solomons tjänares barn: Sotais barn, Sofereths barn, Peridas barn,
- 58 Jaalas barn, Darkons barn, Giddels barn,
- 59 Shefatiahs barn, Hattils barn, Pochereth-Zebaims barn, Amons barn.
- 60 Alla nethinimiterna, och Solomons tjänares barn, *var* 392.
- 61 Och dessa *var* de som *också* drog upp från Telmelah, Tel-Haresha, Cherub, Addon, och Immer: men de kunde inte bevisa sina fäders hus, eller sin säd, huruvida de *var* av Israel.
- 62 Delaiahs barn, Tobiahs barn, Nekodas barn, 642.
- 63 Och av prästerna: Habaihs barn, Kozs barn, Barzillais barn, vilken tog *en* av gileaditen Barzillais döttrar

till hustru, och blev uppkallad efter deras namn.

64 Dessa sökte sin förteckning *bland* de som var upptecknade i släkregister, men den hittades inte: därför blev de, såsom besudlade, uteslutna från prästerskapet.

65 Och Tirshathan sade till dem, att de inte skulle äta av de högheliga tingen, förrän en präst stod *upp* med Urim och Thummim.

66 Hela församlingen *var* tillsammans 42 360,

67 Förutom deras tjänare och deras tjänarinnor, vilka *var* 7 337: och de hade 245 sjungande män och sjungande kvinnor.

68 Deras hästar, 736: deras mulåsnor, 245:

69 *Deras* kameler, 435: *och* 6 720 åsnor.

70 Och somliga av fädernas främsta gav åt arbetet. Tirshathan gav till kassan 1 000 dariker i guld, 50 skålar, 530 präströkar.

71 Och *somliga* av fädernas främsta gav till arbetets kassa 20 000 dariker i guld, och 2 200 pund silver.

72 Och *det* som resten av folket gav var 20 000 dariker i guld, och 2 000 pund silver, och 67 präströkar.

73 Så prästerna, och leviterna, och dörrvaktarna, och sångarna, och *somliga* av folket, och nethinimiterna, och hela Israel, bodde i sina städer; och när den sjunde månaden kom, *var* Israels barn i sina städer.

Kapitel 8

1 Och allt folket samlade ihop sig såsom en *enda* man på den gatan som *låg* framför Vattenporten; och de talade till Ezra, den skrifflärde, att *han skulle* hämta Mose lagbok, som HERREN hade befallt åt Israel.

2 Och prästen Ezra hämtade lagen inför församlingen *som bestod* av både män och kvinnor, och alla som kunde höra med förstånd, på den sjunde månadens första dag.

3 Och han läste i den från morgon till middag inför den gata som *låg* framför Vattenporten, inför männen och kvinnorna, och de som kunde förstå; och hela folkets öron *var lyhörda* mot lagboken.

4 Och Ezra, den skrifflärde, stod *uppe* på en predikstol utav trä, som de hade gjort för *detta* ändamål; och bredvid honom stod Mattithiah, och Shema, och Anaiah, och Urijah, och Hilkiah, och Maaseiah, på hans högra sida; och på hans vänstra sida, Pedayah, och Mishael, och Malchiah, och Hashum, och Hashbadana, Zechariah, *och* Meshullam.

5 Och Ezra öppnade boken i hela folkets åsyn; (ty han stod ovanför allt folket;) och när han öppnade den, stod allt folket:

6 Och Ezra välsignade HERREN, den store Gud. Och allt folket svarade, Amen, Amen, med sina händer upplyfta: och de böjde ner sina huvuden, och tillbad HERREN med *sina* ansikten mot marken.

7 Också Jeshua, och Bani, och Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodijah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiiah, och leviterna, fick folket att förstå lagen: och folket *stod* på sin plats.

8 Så de läste tydligt i boken, i Guds lag, och utlade betydelsen, och fick *dem* att förstå läsningen.

9 Och Nehemiah, som *är* Tirshathan, och prästen Ezra, den skriftlärde, och leviterna som undervisade folket, sade till allt folket, Denna dag *är* helig för HERREN er Gud; sörj inte, gråt inte heller. Ty allt folket grät, när de hörde lagens ord.

10 Sedan sade han till dem, Gå er väg, ät av det feta, och drick av det söta, och sänd portioner åt dem åt vilka inget är förberett: ty *denna* dag *är* helig för vår Herre: var ni inte heller ledsna; ty HERRENS glädje är er styrka.

11 Så leviterna stillade allt folket, sägande, Tig, ty dagen *är* helig; var ni inte heller bedrövade.

12 Och allt folket gick sin väg för att äta, och att dricka, och för att sända ut portioner, och för att fira *med* stor fröjd, eftersom de hade förstått de ord som blev förkunnade för dem.

13 Och på den andra dagen var allt folkets faders främsta, *och* prästerna, och leviterna, samlade till Ezra, den skriftlärde, ja för att förstå lagens ord.

14 Och de fann *det* skrivet i den lag som HERREN hade befallt genom Mose, att Israels barn skulle bo i

hyddor under den sjunde månadens högtid:

15 Och att de skulle kungöra och utropa i alla deras städer, och i Jerusalem, sägande, Gå ut till berget, och hämta grenar av olivträd, och grenar av tall, och grenar av myrten, och grenar av palmträd, och grenar av lummiga träd, för att göra *er* hyddor, såsom *det är* skrivet.

16 Så folket gick ut, och hämtade *dem*, och gjorde sig hyddor, var och en på sitt hustak, och på sina gårdar, och på Guds hus gårdar, och på Vattenportens gata, och på Efraimsporens gata.

17 Och hela församlingen av dem som hade kommit tillbaka ifrån fångenskapen gjorde *sig* hyddor, och satt under hyddorna: ty alltsedan Jeshuas, Nuns sons, dagar intill den dagen hade inte Israels barn gjort så. Och det rådde mycket stor glädje.

18 Också, dag efter dag, från den första dagen till den sista dagen, läste han i Guds lagbok. Och de höll högtiden *under* sju dagar; och på den åttonde dagen *hölls* en högtidssammankomst på föreskrivet vis.

Kapitel 9

1 Nu, på den tjugofjärde dagen i denna *samma* månad var Israels barn församlade under fasta, och med säcktyg, och jord på sig.

2 Och Israels säd avskilde sig från alla främlingar, och stod och

bekände sina synder, och sina fäders missgärningar.

3 Och de stod upp på sin plats, och läste i HERREN sin Guds lagbok *under en fjärdedel* av dagen; och *under en annan fjärdedel* bekände de, och tillbad HERREN sin Gud.

4 Sedan ställde sig på trapporna, av leviterna, Jeshua, och Bani, Kadmiel, Shebaniah, Bunni, Sherebiah, Bani, och Chenani, och ropade med hög röst till HERREN sin Gud.

5 Sedan sade leviterna, Jeshua, och Kadmiel, Bani, Hashabniah, Sherebiah, Hodijah, Shebaniah, och Pethahiah, *så*, Stå upp *och* välsigna HERREN er Gud för evigt och evinnerligen: och välsignat vare ditt härliga namn, som är upphöjt över all välsignelse och *allt* lovpris.

6 Du, *ja* du, *är* ensam HERREN; du har gjort himlen, himlarnas himmel, med hela deras härskara, jorden, och alla *ting* som *är* därpå, haven, och allt som *är* däri, och du bevarar dem alla; och himlens härskara tillber dig.

7 Du *är* HERREN, den Gud, som utvalde Abram, och hämtade ut honom ur kaldeernas Ur, och gav honom namnet Abraham;

8 Och fann hans hjärta trofast inför dig, och slöt ett förbund med honom att ge kanaaniternas, hittiternas, amoriternas, och perizziternas, och jebusiternas, och girgashiternas land, att ge *det*, *säger jag*, åt hans säd, och har utfört dina ord; ty du *är* rättfärdig:

9 Och *du* såg våra fäders lidande i

Egypten, och hörde deras rop vid Röda havet;

10 Och visade tecken och under på farao, och på alla hans tjänare, och på allt folket i hans land: ty du kände till att de betedde sig stolt mot dem. Så gjorde du dig ett namn, såsom *det är* denna dag.

11 Och du delade havet framför dem, så att de gick mitt genom havet på torr mark; och deras förföljare störtade du ner i djupen, såsom en sten *ner* i väldiga vatten.

12 Därtill ledde du dem om dagen med en molnstod; och om natten med en eldstod, så att ge dem ljus på den väg som de skulle vandra på.

13 Du kom också ner på berget Sinai, och talade med dem från himlen, och gav dem rätta domar, och sanna lagar, och goda stadgar och bud:

14 Och gjorde din heliga sabbat känd för dem, och befallde dem föreskrifter, stadgar, och lagar, genom din tjänare Moses hand:

15 Och gav dem bröd från himlen till deras hunger, och hämtade fram vatten åt dem ur klippan till deras törst, och lovade dem att de skulle gå in till att ta det landet i besittning vilket du hade svurit att ge dem.

16 Men de och våra fäder handlade i stolthet, och gjorde sina nackar styva, och lyssnade inte till dina bud,

17 Och vägrade att lyda, inte heller tänkte de på dina under som du gjorde bland dem; utan gjorde sina nackar styva, och i sitt uppror tillsatte de ett befäl till att återvända

till sin trälldom: men du *är* en Gud som *är* redo att förlåta, nådig och barmhärtig, sen till vrede, och som *innehar* stor snällhet, och du övergav dem inte.

18 Ja, när de hade gjort sig en gjuten kalv, och sade, Detta *är* din Gud som hämtade upp dig ur Egypten, och hade gjort *sig skyldiga till* väldiga provokationer;

19 Övergav du dem ändå inte i ödemarken, enligt dina mångfaldiga förbarmanden: molnstoden gav sig inte av från dem om dagen, så att leda dem på vägen; inte heller eldstoden om natten, så att ge dem ljus, och *visa dem* på den väg som de skulle gå.

20 Du gav också din goda ande så att undervisa dem, och undanhöll inte ditt manna från deras mun, och gav dem vatten åt deras törst.

21 Ja, *i* fyrtio år försörjde du dem i ödemarken, *så att* ingenting fattades dem; deras kläder blev inte gamla, och deras fötter svullnade inte.

22 Därtill gav du dem riken och nationer, och delade upp dem i hörn: så de tog Sihons land i besittning, och Heshbons kungs land, och Ogs, Bashans kungs, land.

23 Deras barn förökade du också såsom himlens stjärnor, och förde in dem i landet, angående vilket du hade lovat åt deras fäder, att de skulle gå in till att besitta *det*.

24 Så barnen gick in och tog landet i besittning, och du kuvade landets invånare inför dem, kanaaniterna, och gav dem i deras händer, med

deras kungar, och landets folk, så att de skulle göra som de ville med dem.

25 Och de intog starka städer, och ett fett land, och tog hus, fulla med allt *slags* gods, i besittning, uthuggna brunnar, vingårdar, och olivgårdar, och fruktträd i överflöd: så de åt, och mättades, och blev feta, och njöt av din stora godhet.

26 Likväl var de olydiga, och gjorde uppror mot dig, och kastade din lag bakom sina ryggar, och dräpte dina profeter som vittnade emot dem för att vända dem till dig, och de gjorde *sig skyldiga till* väldiga provokationer.

27 Därför överlämnade du dem i deras fienders hand, vilka ansatte dem: och i sin nöds tid, när de ropade till dig, hörde du *dem* från himlen; och enligt dina mångfaldiga förbarmanden gav du dem frälsare, vilka räddade dem ur deras fienders hand.

28 Men efter *att* de hade *kommit till* ro, gjorde de åter det onda inför dig: därför lämnade du dem i deras fienders hand, så att de hade makten över dem: men när de vände tillbaka, och ropade till dig, hörde du *dem* från himlen; och många *många* gånger undsatte du dem enligt dina förbarmanden;

29 Och vittnade mot dem, att du skulle föra tillbaka dem till din lag: dock betedde de sig stolt, och lyssnade inte till dina bud, utan syndade mot dina domar, (vilka ifall en man ska göra, skall han leva i

dem;) och drog undan axeln, och gjorde sin nacke styv, och skulle inte höra.

30 Ändå hade du fördrag med dem i många år, och vittnade mot dem genom din ande i dina profeter: dock skulle de inte lyssna: därför gav du dem i ländernas folks hand.

31 Ändock, för dina stora förbarmandens skull gjorde du inte fullständigt slut på dem, eller övergav dem; ty du *är* en nådig och barmhärtig Gud.

32 Därför nu, vår Gud, den store, den mäktige, och *du* den förskräcklige Gud, som håller fast vid förbund och barmhärtighet, låt inte all den vedermöda förefalla ringa inför dig, *den* som har kommit över oss, över våra kungar, över våra furstar, och över våra präster, och över våra profeter, och över våra fäder, och över allt ditt folk, alltsedan Assyriens kungars tid intill denna dag.

33 Dock *är* du rättfärdig i allt som har kommit över oss; ty du har gjort rätt, men vi har gjort ont:

34 Inte heller har våra kungar, våra furstar, våra präster, eller våra fäder, hållit fast vid din lag, eller lyssnat till dina bud och dina vittnesbörd, varmed du vittnade mot dem.

35 Ty de har inte tjänat dig i sitt rike, och i din stora godhet som du gav dem, och i det rymliga och feta land som du gav inför dem, inte heller vände de från sina onda gärningar.

36 Se, vi *är* tjänare denna dag, och *för* det landet som du gav åt våra

fäder till att äta dess frukt och dess goda, se, vi *är* tjänare i det:

37 Och det ger stor avkastning åt de kungar som du har satt över oss på grund av våra synder: de har också makten över våra kroppar, och över vår boskap, såsom det behagar dem, och vi *är* i stor nöd.

38 Och på grund av allt detta sluter vi ett fast *förbund*, och skriver ner *det*; och våra furstar, leviter, och präster, satte sitt sigill *på det*.

Kapitel 10

1 Nu, de som satte sitt sigill *på det var*, Nehemiah, Tirshathan, Hachaliahs son, och Zidkijah.

2 Seraiah, Azariah, Jeremiah,

3 Pashur, Amariah, Malchijah,

4 Hattush, Shebaniah, Malluch,

5 Harim, Meremoth, Obadiah,

6 Daniel, Ginnethon, Baruch,

7 Meshullam, Abijah, Mijamin,

8 Maaziah, Bilgai, Shemaiah: dessa *var* prästerna.

9 Och leviterna: både Jeshua, Azaniahs son, Binnui, av Henadads söner, Kadmiel;

10 Och deras bröder, Shebaniah, Hodijah, Kelita, Pelaiah, Hanan,

11 Micha, Rehob, Hashabiah,

12 Zackur, Sherebiah, Shebaniah,

13 Hodijah, Bani, Beninu.

14 Folkets främsta; Parosh, Pahath-Moab, Elam, Zatthu, Bani,

15 Bunni, Azgad, Bebai,

16 Adonijah, Bigvai, Adin,

17 Ater, Hizkijah, Azzur,

18 Hodijah, Hashum, Bezai,
19 Harif, Anathoth, Nebai,
20 Magpiash, Meshullam, Hezir,
21 Meshezabeel, Zadok, Jaddua,
22 Pelatiah, Hanan, Anaiah,
23 Hoshea, Hananiah, Hashub,
24 Hallohesh, Pileha, Shobek,
25 Rehum, Hashabnah, Maaseiah,
26 Och Ahijah, Hanan, Anan,
27 Malluch, Harim, Baanah.
28 Och de övriga av folket,
prästerna, leviterna, dörrvaktarna,
sångarna, nethinimiterna, och alla de
som hade avskilt sig från ländernas
folk till Guds lag, deras hustrur,
deras söner, och deras döttrar, var
och en havande kunskap, och
havande förstånd;
29 De slöt sig till sina bröder, sina
ädlingar, och gick i förbannelse och i
ed på att vandra i Guds lag, som blev
given genom Guds tjänare Mose,
och att ge akt på och göra *efter*
HERRENS, vår Herres, alla bud, och
hans domar och stadgar;
30 Och att vi inte skulle ge våra
döttrar åt landets folk, eller ta deras
döttrar åt våra söner:
31 Och *ifall* landets folk ska hämta
varor eller någon mat för att sälja på
sabbatsdagen, *att* vi inte skulle köpa
det av dem på sabbaten, eller på
helgdagen: och *att* vi skulle lämna
det under det sjunde året, och *avstå*
från indrivningen av varje skuld.
32 Vi gjorde också förordningar för
oss, så att ålägga oss själva *att*
årligen *betala* en tredjedels sikel för
vår Guds hus tjänstgöring;
33 För skådebrödet, och för det

ständiga matoffret, och för det
ständiga brännoffret, på sabbaterna,
på nymånaderna, på de bestämda
högtiderna, och för de heliga *tingen*,
och för de syndoffer till att bringa
försoning åt Israel, och *för* allt arbete
i vår Guds hus.

34 Och vi kastade lott bland
prästerna, leviterna, och folket,
angående vedoffret, om att föra in
det till vår Guds hus, enligt våra
fäders hus, vid bestämda tider år
efter år, för att bränna *det* på
HERRENS, vår Guds, altare, såsom
det är skrivet i lagen:

35 Och för att hämta vår marks
förstlingsfrukter, och
förstlingsfrukterna av all *slags* frukt
på alla *slags* träd, år efter år, till
HERRENS hus:

36 Också våra söners och vår
boskaps förstfödda, såsom *det är*
skrivet i lagen, och de förstfödda ur
våra hjordar och ur våra flockar, för
att hämta till vår Guds hus, till de
präster som tjänstgör i vår Guds hus:

37 Och *att* vi skulle hämta
förstlingsfrukterna av vår deg, och
av våra offer, och *av* frukten av alla
slags träd, av vin och av olja, till
prästerna, till kamrarna i vår Guds
hus; och tionden av vår mark till
leviterna, att samma leviter skulle ha
tionden i alla de städer *där vi bedrev*
vårt odlande.

38 Och prästen, Arons son, skall
vara med leviterna, när leviterna tar
emot tionden: och leviterna skall
föra upp tiondet av de tionden till vår
Guds hus, till kamrarna, in till

förrådshuset.

39 Ty Israels barn och Levi barn skall hämta offergåvan av säd, av nytt vin, och olja, till kamrarna, där helgedomens kärl *är*, och prästerna som tjänar, och dörrvaktarna, och sångarna: och vi kommer inte överge vår Guds hus.

Kapitel 11

1 Och folkets ledare bodde i Jerusalem: resten av folket kastade också lott om att hämta en av tio till att bo i Jerusalem, den heliga staden, och nio *tiondelar att bo i andra* städer.

2 Och folket välsignade alla de männen, som frivilligt erbjöd sig att bo i Jerusalem.

3 Dessa *är* nu de främsta i provinsen, som bodde i Jerusalem: men i Judah städer bodde var och en i sin besittning, i sina städer, *nämligen*, Israel, prästerna, och leviterna, och nethinimiterna, och Solomons tjänares barn.

4 Och i Jerusalem bodde *vissa* av Judah barn, och av Benjamins barn. Av Judah barn; Athaiah, Uzziachs son, Zechariahs son, Amariahs son, Shefatiahs son, Mahalaleels son, av Perezs barn;

5 Och Maaseiah, Baruchs son, Kol-Hozehs son, Hazaiahs son, Adaiahs son, Joiaribs son, Zechariahs son, Shilonis son.

6 Alla de Perezs söner som bodde i Jerusalem *var* 468 tappra män.

7 Och dessa *är* Benjamins söner; Sallu, Meshullams son, Joeds son, Pedaiahs son, Kolaiahs son, Maaseiahs son, Ithiels son, Jesaiahs son.

8 Och efter honom Gabbai, Sallai, 928.

9 Och Joel, Zichris son, *var* deras tillsyningsman: och Judah, Senuahs son, *var den* andre över staden.

10 Av prästerna: Jedaiah, Joiaribs son, Jachin.

11 Seraiah, Hilkiahs son, Meshullams son, Zadoks son, Meraioths son, Ahitubs son, *var* Guds hus styresman.

12 Och deras bröder som utförde husets arbete *var* 822: och Adaiah, Jerohams son, Pelaliahs son, Amzis son, Zechariahs son, Pashurs son, Malchiahs son,

13 Och hans bröder, fädernas främsta, 242: och Amashai, Azareels son, Ahasais son, Meshillemoths son, Immers son,

14 Och deras bröder, mäktiga tappra män, 128: och deras tillsyningsman *var* Zabdiel, *en av* de stora männens son.

15 Också av leviterna: Shemaiah, Hashubs son, Azrikams son, Hashabiahs son, Bunnis son;

16 Och Shabbethai och Jozabad, av leviternas främsta, *hade* tillsyn över Guds hus yttre göra.

17 Och Mattaniah, Michas son, Zabdis son, Asafs son, *var* den främste *när det gäller* att inleda tacksägelsen i bön: och Bakbukiah, den andre bland hans bröder, och

Abda, Shammuas son, Galals son, Jeduthuns son.

18 Alla leviter i den heliga staden *var tillsammans* 284.

19 Därtill dörrvaktarna, Akkub, Talmon, och deras bröder som vaktade portarna, *och de var tillsammans* 172.

20 Och resten av Israel, av prästerna, *och* leviterna, *var* i alla Judah städer, *var* och en i sin arvedel.

21 Men nethinimiterna bodde på Ofel: och Ziha och Gispa *var satta* över nethinimiterna.

22 Leviternas tillsyningsman i Jerusalem *var* också Uzzi, Banis son, Hashabiahs son, Mattaniahs son, Michas son. Av Asafs söner, *var* sångarna *satta* över Guds hus göra.

23 Ty *det var* kungens befallning angående dem, att en viss del skulle bli *given* åt sångarna, som skulle betalas ut varje dag.

24 Och Pethahiah, Meshezabeels son, av Zerahs barn, Judah son, *var* vid kungens hand i alla frågor rörande folket.

25 Och angående byarna, med sina fält, bodde *somliga* av Judah barn i Kirjath-Arba, och *i* dess byar, och i Dibon, och *i* dess byar, och i Jekabzeel, och *i* dess byar,

26 Och i Jeshua, och i Moladah, och i Beth-Pelet,

27 Och i Hazar- Shual, och i Beer-Sheba, och *i* dess byar,

28 Och i Ziklag, och i Mekonah, och i dess byar,

29 Och i En-Rimmon, och i Zareah, och i Jarmuth,

30 Zanoah, Adullam, och *i* deras byar, i Lachish, samt dess fält, i Azekah, och *i* dess byar. Och de bodde ifrån Beer-Sheba till Hinnoms dal.

31 Benjamins barn också från Geba *bodde* i Michmash, och Aija, och Bethel, och *i* deras byar,

32 *Och* i Anathoth, Nob, Ananiah,

33 Hazor, Ramah, Gittaim,

34 Hadid, Zeboim, Neballat,

35 Lod, och Ono, Hantverkardalen.

36 Och av leviterna *fanns det* uppdelningar *i* Judah, *och* i Benjamin.

Kapitel 12

1 Dessa *är* nu de präster och leviter som drog upp med Zerubbabel, Shealtiels son, och Jeshua: Seraiah, Jeremiah, Ezra,

2 Amariah, Malluch, Hattush,

3 Shechaniah, Rehum, Meremoth,

4 Iddo, Ginnetho, Abijah,

5 Miamin, Maadiah, Bilgah,

6 Shemaiah, och Joiarib, Jedaiah,

7 Sallu, Amok, Hilkiah, Jedaiah.

Dessa *var* de främsta av prästerna och av deras bröder under Jeshuas dagar.

8 Därtill leviterna: Jeshua, Binnui,

Kadmiel, Sherebiah, Judah, *och*

Mattaniah, *som hade hand* om

tacksägelsen, han och hans bröder.

9 Också Bakbukiah och Unni, deras bröder, *var* mittemot dem i avdelningarna.

10 Och Jeshua födde Joiakim,

Joiakim födde också Eliashib, och Eliashib födde Joiada,
11 Och Joiada födde Jonathan, och Jonathan födde Jaddua.
12 Och under Joiakims dagar *fanns det* präster, fädernas främsta: av Seraiah, Meraiah; av Jeremiah, Hananiah;
13 Av Ezra, Meshullam; av Amariah, Jehohanan;
14 Av Meliku, Jonathan; av Shebaniah, Josef;
15 Av Harim, Adna; av Meraioth, Helkai;
16 Av Iddo, Zechariah; av Ginnethon, Meshullam;
17 Av Abijah, Zichri; av Miniamin, av Moadiah, Piltai;
18 Av Bilgah, Shammua; av Shemaiah, Jehonathan;
19 Och av Joiarib, Mattenai; av Jedaiah, Uzzi;
20 Av Sallai, Kallai; av Amok, Eber;
21 Av Hilkiah, Hashabiah; av Jedaiah, Nethaneel.
22 Under Eliashibs, Joiadas, och Johanans, och Jadduas dagar, *blev* fädernas främsta upptecknade: också prästerna, under persern Darius regering.
23 Levi söner, fädernas främsta, *blev* upptecknade i Krönikeboken, ända till Johanans, Eliashibs sons, dagar.
24 Och de leviternas främsta: Hashabiah, Sherebiah, och Jeshua, Kadmiels son, med deras bröder mittemot dem, till att prisa *och* tacka, enligt Gudsmannen Davids befallning, avdelning mittemot avdelning.

25 Mattaniah, och Bakbukiah, Obadiah, Meshullam, Talmon, Akkub, *var* dörrvaktare, hållande vakt vid portarnas trösklar.
26 Dessa *var rådandes* i Joiakims, Jeshuas sons, Jozadaks sons, dagar, och under ståthållaren Nehemiahs, och prästen Ezras, den skriftlärdes, dagar.
27 Och vid invigningen av Jerusalems mur sökte de upp leviterna på alla deras platser, till att föra dem till Jerusalem, för att hålla invigningen med fröjd, både med tacksägelse, och med sång, *med* cymbaler, psaltarespel, och med harpor.
28 Och sångarnas söner församlade sig, både från slättlandet runt omkring Jerusalem, och från Netofathis byar;
29 Och från Gilgals hus, och från Gebas och Azmaveths fält: ty sångarna hade byggt sig byar runt omkring Jerusalem.
30 Och prästerna och leviterna renade sig, och renade folket, och portarna, och muren.
31 Sedan förde jag upp Judah furstar på muren, och tillsatte två stora skaror *av dem som* tackade, *av vilka en* gick på den högra sidan på muren mot Dyngporten:
32 Och efter dem gick Hoshaiiah, och hälften av Judah furstar,
33 Och Azariah, Ezra, och Meshullam,
34 Judah, och Benjamin, och Shemaiah, och Jeremiah,
35 Och *vissa* av prästernas söner

med trumpeter; *nämligen*, Zechariah, Jonathans son, Shemaiahs son, Mattaniahs son, Michaiahs son, Zackurs son, Asafs son:

36 Och hans bröder, Shemaiah, och Azarael, Milalai, Gilalai, Maai, Nethaneel, och Judah, Hanani, med Gudsmannen Davids musikinstrument, och Ezra, den skriftlärde, framför dem.

37 Och vid Källporten, som låg mittemot dem, gick de upp via de Davids stads trappor, vid murens uppgång, ovanför Davids hus, ända till Vattenporten österut.

38 Och den andra *skaran utav dem som tackade* gick tvärsöver *dem*, och jag efter dem, och hälften av folket *uppe* på muren, från bortom Ugnstornet ända till Breda muren;

39 Och från över Efraimsporten, och över Gamla porten, och över Fiskporten, och Hananeeltornet, och Meahrtornet, ända till Fårporten: och de stannade vid Fängelseporten.

40 Så stod *då* de två *skarorna utav dem som tackade* i Guds hus, och jag, och hälften av styresmännen med mig:

41 Och prästerna; Eliakim, Maaseiah, Miniamin, Michaiah, Elioenai, Zechariah, och Hananiah, med trumpeter;

42 Och Maaseiah, och Shemaiah, och Eleazar, och Uzzi, och Jehohanan, och Malchijah, och Elam, och Ezer. Och sångarna sjöng högt, med *sin* tillsyningsman Jezrahiah.

43 Den dagen offrade de också stora

offer, och glädde sig: ty Gud hade fått dem *att* glädja sig i stor fröjd: också hustrurna och barnen glädde sig: ja så att Jerusalems glädje hördes långt ifrån.

44 Och vid den tiden blev somliga tillsatta över förrådkamrarna, för offren, för förstlingsfrukterna, och för tiondena, att samla in i dem, ifrån städernas fält, lagens andelar åt prästerna och leviterna: ty Judah glädde sig över de präster och över de leviter som väntade.

45 Och både sångarna och dörrvaktarna höll fast vid sin Guds vakt, och vakten över reningen, enligt Davids *och* hans son Solomons befallning.

46 Ty under Davids och Asafs dagar, i forna *dagar*, *fanns det* ledare över sångarna, och lovprissånger och tacksägelsesånger åt Gud.

47 Och under Zerubbabels dagar, och under Nehemiahs dagar, gav hela Israel andelarna tillhörande sångarna och dörrvaktarna, var dag *var och en* sin andel: och de helgade *heliga ting* åt leviterna; och leviterna helgade *dem* åt Arons barn.

Kapitel 13

1 På den dagen läste de i Moses bok inför folkets öron; och i den blev *det* funnet skrivet, att ammoniten och moabiten för evigt inte skulle komma in i Guds församling;

2 Eftersom de inte mötte Israels barn med bröd och med vatten, utan lejde

Balaam mot dem, att han skulle förbanna dem: dock vände vår Gud förbannelsen till en välsignelse.

3 Nu inträffade det, när de hade hört lagen, att de avskilde från Israel hela den blandade folkskaran.

4 Och innan detta, *var* prästen Eliashib, havande tillsyn över vår Guds hus kammare, allierad med Tobiah:

5 Och han hade berett för honom en stor kammare, där de tidigare lade matoffren, rökelsen, och kärnen, och tiondet av säden, det nya vinet, och oljan, som var befallt *att ges* åt leviterna, och sångarna, och dörrvaktarna; och prästernas offer.

6 Men under hela den här *tiden* var jag inte i Jerusalem: ty jag kom till kungen i Babylons kung Artaxerxes trettioandra år, och efter ett visst *antal* dagar fick jag tillåtelse av kungen:

7 Och jag kom till Jerusalem, och fick veta om det onda som Eliashib gjorde för Tobiah, i *det* att bereda honom en kammare i Guds hus gårdar.

8 Och det bedrövade mig svårt: därför kastade jag ut allt Tobiahs bohag ur kammaren.

9 Sedan befallde jag, och de renade kamrarna: och jag förde tillbaka dit Guds hus kärn, med matoffret och rökelsen.

10 Och jag upptäckte att leviternas andelar inte hade blivit givna *dem*: ty de leviter och de sångare som utförde arbetet hade flytt, var och en till sitt fält.

11 Då grälade jag med styresmännen, och sade, Varför är Guds hus övergivet? Och jag församlade dem, och satte dem på sin plats.

12 Sedan hämtade hela Judah tiondet av säden och det nya vinet och oljan till förråden.

13 Och jag satte förrådsmästare över förråden, prästen Shelemiah, och Zadok, den skriftlärde, och av leviterna, Pedaiah: och bredvid dem *var* Hanan, Zackurs son, Mattaniahs son: ty de ansågs *vara* trogna, och deras ämbete *var* att fördela åt sina bröder.

14 Kom ihåg mig, O min Gud, gällande detta, och utplåna inte mina goda gärningar som jag har gjort för min Guds hus, och för dess ämbeten.

15 I de dagarna såg jag *somliga* i Judah trampande vinpressarna på sabbaten, och hämtande in kärvar, och lastande på åsnor; så också vin, druvor, och fikon, och alla *slags* bördor, som de förde in till Jerusalem på sabbatsdagen: och jag vittnade mot dem på den dagen på vilken de sålde *dessa* matvaror.

16 Det bodde också män från Tyre där, som hämtade fisk, och alla slags varor, och sålde *dem* på sabbaten till Judah barn, och i Jerusalem.

17 Då tvistade jag med Judah ädlingar, och sade till dem, Vad *för* ont ting *är* detta som ni gör, och profanerar sabbatsdagen?

18 Gjorde inte era fäder så, och bringade inte vår Gud *då* all denna ondska över oss, och över denna

stad? Ändå bringar ni mer vrede över Israel genom att profanera sabbaten.

19 Och det inträffade, att när Jerusalems portar började att bli mörka innan sabbaten, befallde jag att portarna skulle stängas, och befallde att de inte skulle öppnas *igen* förrän efter sabbaten: och jag ställde *somliga* av mina tjänare vid portarna, *att* ingen börda skulle föras in på sabbatsdagen.

20 Så köpmännen och försäljarna av alla slags varor fick övernatta utanför Jerusalem en eller två gånger.

21 Sedan vittnade jag mot dem, och sade till dem, Varför övernattar ni vid muren? Om ni gör *så* igen, kommer jag lägga händer på er. Från den tiden kom de *sedan* inte *längre* på sabbaten.

22 Och jag befallde leviterna att de skulle rena sig, och *att* de skulle komma *och* vakta portarna, till att helga sabbatsdagen. Kom ihåg mig, O min Gud, också *gällande* detta, och skona mig enligt din stora barmhärtighet.

23 I de dagarna såg jag också judar *som* hade gift sig med hustrur från Ashdod, från Ammon, *och* från Moab:

24 Och deras barn talade till hälften ashdoditiska, och kunde inte tala judarnas språk, utan efter vart och ett

folks språk.

25 Och jag grälade med dem, och förbannade dem, och slog vissa av dem, och ryckte ut deras hår, och fick dem *att* svära vid Gud, *sägande*, Ni skall inte ge era döttrar åt deras söner, inte heller ta deras döttrar åt era söner, eller åt er själva.

26 Syndade inte Israels kung Solomon genom dessa ting? Ändå fanns ingen kung lik honom bland många nationer, vilken var älskad av sin Gud, och Gud gjorde honom till kung över hela Israel: ändock fick utländska kvinnor till och med honom att synda.

27 Skall vi då lyssna till er så att göra all denna stora ondska, så att överträda mot vår Gud i att gifta *oss* med främmande hustrur?

28 Och *en* av Joiadas söner, översteprästen Eliashibs son, *var* svärson till horoniten Sanballat: därför jagade jag iväg honom från mig.

29 Kom ihåg dem, O min Gud, ty de har besudlat prästerskapet, och prästerskapets och leviternas förbund.

30 Så renade jag dem från alla främlingar, och tillsatte prästernas och leviternas avdelningar, var och en i sitt göromål;

31 Och för vedoffret, vid bestämda tider, och för förstlingsfrukterna. Kom ihåg mig, O min Gud, till gott.